Källmaterial till arbetshäftet

3–9 MAJ

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 4 MOSEBOKEN 27–29

”Var opartisk som Jehova”

***w13* 15/6 10 § 14**
Fördjupa din uppskattning av Jehovas egenskaper

14 De fem systrarna vände sig till Mose och sa: ”Måste vår fars namn tas bort från hans släkt, därför att han inte hade någon son?” De vädjade: ”Ge oss en besittning bland vår fars bröder.” Sa Mose att det inte gick att göra några undantag från regeln? Nej, han lade fram ”deras sak inför Jehova”. (4 Mos. 27:2–5) Vad svarade Jehova? Han sa till Mose: ”Selofhads döttrar har rätt i det de säger. Du skall ovillkorligen ge dem en arvsbesittning bland deras fars bröder, och du skall låta deras fars arvedel tillfalla dem.” Och Jehova gick till och med ett steg längre. Han gjorde det här undantaget till en förordning i Israel och sa till Mose: ”Om en man dör utan att ha någon son, skall ni låta hans arvedel tillfalla hans dotter.” (4 Mos. 27:6–8; Jos. 17:1–6) I fortsättningen skyddades alla israelitiska kvinnor i samma situation av denna förordning.

***w13* 15/6 11 § 15**
Fördjupa din uppskattning av Jehovas egenskaper

15 Det var verkligen ett opartiskt beslut! Kvinnorna befann sig i ett utsatt läge, men Jehova behandlade dem med värdighet, precis som han gjorde med alla andra israeliter. (Ps. 68:5) Det här är bara ett av många exempel från Bibeln som bekräftar att Jehova verkligen är opartisk i sitt sätt att behandla alla sina tjänare. (1 Sam. 16:1–13; Apg. 10: 30–35, 44–48)

***w13* 15/6 11 § 16**
Fördjupa din uppskattning av Jehovas egenskaper

16 Hur kan vi efterlikna Jehovas opartiskhet? Kom ihåg att det gäller både vår inställning och våra handlingar. Det är bara om vi *är* opartiska som vi kan *behandla* andra opartiskt. Naturligtvis vill vi gärna tro att vi själva har ett öppet sinne och är fördomsfria. Men som du vet är det inte alltid så lätt att bedöma sig själv objektivt. Hur kan vi då få veta om andra tycker att vi är fördomsfria? Jesus är ett bra föredöme. När han funderade på vad människor sa om honom frågade han vänner som han litade på: ”Vem säger människorna att Människosonen är?” (Matt. 16: 13, 14) Vi kanske kan göra likadant och fråga en ärlig vän om vi är kända för att vara opartiska. Men tänk om han eller hon säger att det verkar som om vi fortfarande har en del kulturella, sociala eller ekonomiska fördomar kvar? Vad gör vi då? Vi måste be till Jehova och vara uppriktiga med hur vi känner det. Med hans hjälp kan vi ändra inställning och bli bättre på att spegla hans opartiskhet. (Matt. 7:7; Kol. 3:10, 11)

Andliga guldkorn

***it*-2 508 § 5**
Offer

Dryckesoffer. Dryckesoffer frambars tillsammans med nästan alla andra slags offer, särskilt efter det att israeliterna hade bosatt sig i det utlovade landet. (4Mo 15:2, 5, 8–10) Ett sådant offer bestod av vin (”stark dryck”) och utgöts på altaret. (4Mo 28:7, 14; jfr 2Mo 30:9; 4Mo 15:10.) Aposteln Paulus skrev till de kristna i Filippi: ”Om jag också utgjuts likt ett dryckesoffer över det slaktoffer och den offentliga tjänst som tron har fört er till, så är jag glad.” (Flp 2:17) Han använde här

dryckesoffret som en bild av sin egen villighet att ge ut av sig själv till nytta för sina medkristna. Kort före sin död skrev han till Timoteus: ”Jag håller … redan på att utgjutas likt ett dryckesoffer, och den bestämda tiden för mitt uppbrott är nära förestående.” (2Ti 4:6)

10–16 MAJ

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 4 MOSEBOKEN 30, 31

”Håll dina löften”

***it*-2 252**
Löfte

Frivilliga, men bindande. Det var helt frivilligt att avge ett löfte, men när man gjorde det var man enligt Guds lag förpliktad att hålla det. Man sade därför att man förpliktade sin själ till det man lovat, vilket innebar att man satte sitt liv som garanti för att man skulle hålla sitt ord. (4Mo 30:2; se också Rom 1:31, 32.) Med tanke på detta förstår man varför Bibeln manar människor att tänka sig för mycket noggrant innan de avger ett löfte och att tänka på vilka förpliktelser det för med sig. I lagen sades det: ”Om du avlägger ett löfte åt Jehova, din Gud, skall du inte vara sen att infria det, ty annars kommer Jehova, din Gud, ovillkorligen att utkräva det av dig, och synd kommer att vila på dig. Men om du låter bli att avlägga ett löfte, kommer det inte att vila synd på dig.” (5Mo 23:21, 22)

***it*-2 252**
Löfte

Den här artikeln behandlar det slag av högtidliga löften som människor gav Gud. Det kunde gälla löften om att utföra en viss handling, frambära ett offer eller en gåva, träda in i en tjänst eller ett visst förhållande eller avhålla sig från vissa ting som i sig själva inte var otillåtna. Sådana löften gavs frivilligt. Ett löfte till Gud var lika bindande som en ed, och de två uttrycken används ibland tillsammans i Bibeln. (4Mo 30:2; Mt 5:33) Ett ”löfte” är mera en förklaring att man har för avsikt att handla på ett visst sätt, medan en ”ed” är en högtidlig försäkran om att man skall tala sanning eller hålla det man har lovat, ofta med åberopande av en högre makt. En ed avlades ofta som en bekräftelse på att ett förbund hade slutits. (1Mo 26:28; 31:44, 53)

***w04* 1/8 27 § 3**
Viktiga detaljer från Fjärde Moseboken

30:6–8 – Kan en kristen man bortse från sin hustrus löften? När det gäller löften i vår tid handlar Jehova med sina tillbedjare individuellt. Så är till exempel överlämnandet åt Jehova ett personligt löfte. (Galaterna 6:5) En man har inte rätt att bortse från eller ogiltigförklara ett sådant löfte. Men en hustru bör inte ge ett löfte som står i konflikt med Guds ord eller med de förpliktelser hon har gentemot sin man.

Andliga guldkorn

***it*-1 1154 § 2**
Jefta

Människor kunde bli vigda till särskild tjänst vid helgedomen, och föräldrar hade rätt att viga sina barn till sådan tjänst. Ett exempel är Samuel som innan han föddes lovades bort till tjänst vid tältboningen av sin mor, Hanna. Hennes man, Elkana, var införstådd med detta löfte. Så snart Samuel hade blivit avvand tog Hanna med honom till helgedomen tillsammans med ett djuroffer. (1Sa 1:11, 22–28; 2:11) En annan som redan som barn vigdes till att tjäna Gud som nasir var Simson. (Dom 13:2–5, 11–14; jfr 4Mo 30:3–5, 16, som visar hur stor myndighet en far hade över sin dotter.)

17–23 MAJ

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 4 MOSEBOKEN 32, 33

”Ni ska fördriva alla invånare i landet”

***w10* 1/8 23**
Visste du?

Vad var de ”offerhöjder” som ofta nämns i de hebreiska skrifterna?
När israeliterna skulle gå in i det utlovade landet sade Jehova att de skulle rensa bort kanaanéernas platser för tillbedjan. Guds befallning löd: ”Ni skall ... förstöra alla deras stenfigurer, och ni skall förstöra alla deras bilder av gjuten metall och förinta alla deras heliga offerhöjder.” (4 Moseboken 33:52) Offerhöjderna fungerade som centrum för falsk tillbedjan, och de var antingen naturliga höjder ute i det fria eller så bestod de av upphöjningar som konstruerats, kanske under ett träd eller i en stad. (1 Kungaboken 14:23; 2 Kungaboken 17:29; Hesekiel 6:3) På de här platserna hade man offeraltaren, heliga pålar, bildstoder, rökelseställ och annat som användes i tillbedjan.

***w08* 15/2 27 § 5, 6**
Lär av israeliternas misstag

I dag ställs vi inför många situationer som påminner om det som israeliterna ställdes inför. Människor i dagens samhälle har också många avgudar. Det kan vara pengar eller politik, men också kändisar i nöjesvärlden, idrottsstjärnor eller rentav familjemedlemmar. Något av detta kan engagera oss så mycket att det blir det främsta i vårt liv. Om vi blir nära vänner med sådana som inte älskar Jehova kan vi gå under andligt sett.

Många israeliter drogs till otillåtet sex, som var en framträdande del av baalsdyrkan. Även i vår tid fastnar vissa bland Guds folk i liknande snaror. Ett klick med musen i avskildhet hemma vid datorn kan räcka för att en nyfiken eller oförsiktig person skall förstöra sitt goda samvete. Det är verkligen sorgligt om en kristen blir snärjd av pornografi på Internet.

***it*-2 26 § 3**
Kanaan, Kanaanéer

Josua var vis och tog ”inte bort ett ord från allt det som Jehova hade befallt Mose” angående tillintetgörandet av kanaanéerna. (Jos 11:15) Men Israels nation underlät att följa hans goda exempel och fullständigt utplåna varje källa till förorening av landet. Att kanaanéerna bodde kvar i landet ledde till att israeliterna blev besmittade, och med tiden kom detta utan tvivel att kosta fler människor livet (och resultera i mer brottslighet, omoraliskhet och avgudadyrkan) än vad utrotningen av kanaanéerna skulle ha gjort om den utförts som det var befallt. (4Mo 33: 55, 56; Dom 2:1–3, 11–23; Ps 106:34–43) Jehova hade förvarnat israeliterna om att han inte skulle visa någon partiskhet i sina domar. Om de slöt förbund med kanaanéerna, gifte sig med dem, dyrkade deras gudar eller anammade deras religiösa och fördärvade sedvänjor, skulle de oundvikligen dra över sig samma dödsdom, och landet skulle ”spy ut” dem. (2Mo 23:32, 33; 34:12–17; 3Mo 18: 26–30; 5Mo 7:2–5, 25, 26)

Andliga guldkorn

***it*-1 833 § 5**
Gräns

När lottkastningen hade visat var varje stam skulle få sitt område, måste det avgöras hur stort stammens område skulle vara. Detta skedde på grundval av den andra faktorn: stammens storlek. ”Ni skall fördela landet åt er som besittning genom lottkastning, efter era släkter. Den släkt som är stor

skall ni ge en större arvedel, och den som är liten skall ni ge en mindre arvedel. Var och en skall få sin arvedel där lotten faller ut.” (4Mo 33:54) Det geografiska läge som bestämdes av lottkastningen stod fast, men arvedelens storlek kunde anpassas efter behov. När det visade sig att Judas område var för stort, minskades det genom att Simeons stam fick delar av det. (Jos 19:9)

24–30 MAJ

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 4 MOSEBOKEN 34–36

”Sök skydd hos Jehova”

***w17.11* 9 § 4**
Tar du din tillflykt till Jehova?

4 Men vad hände om en israelit råkade döda någon av misstag? Även om det var en olyckshändelse var han skyldig till en oskyldig människas död. (1 Mos. 9:5) Då kunde han få barmhärtighet och komma undan blodshämnaren genom att fly till någon av de sex tillflyktsstäderna. Där kunde han få skydd. Men han var tvungen att stanna kvar i staden så länge översteprästen levde. (4 Mos. 35: 15, 28)

***w17.11* 9 § 6**
Tar du din tillflykt till Jehova?

6 Om en israelit oavsiktligt hade dödat någon var han tvungen att fly till tillflyktsstaden och ”framföra sin sak i närvaro av de äldste” vid stadsporten. Där skulle de ta emot honom gästfritt. (Jos. 20:4) En tid senare skickades han tillbaka till de äldste i staden där dödsfallet hade ägt rum, så att de fick döma i fallet. **(Läs 4 Moseboken 35:24, 25.)** Först när de hade konstaterat att det hela var en olyckshändelse kunde han återvända till tillflyktsstaden.

***w17.11* 11 § 13**
Tar du din tillflykt till Jehova?

13 När den som flydde väl var inne i tillflyktsstaden kunde han känna sig trygg. Jehova sa att de här städerna skulle ”tjäna som en tillflykt”. (Jos. 20:2, 3) Fallet hade behandlats en gång för alla, så Jehova krävde inte att det skulle tas upp på nytt. Blodshämnaren fick inte komma in i staden för att döda dråparen, så dråparen behövde inte gå och se sig över axeln. Så länge han var kvar i staden kunde han känna sig trygg under Jehovas beskydd. Och han var inte i ett *fängelse*. Han kunde arbeta, hjälpa andra och tjäna Jehova i lugn och ro. Ja, han kunde få ett lyckligt och bra liv där.

Andliga guldkorn

***w91* 15/2 13 § 13**
En motsvarande lösen för alla

13 Men varken Adam eller Eva får någon nytta av återlösningen. Den mosaiska lagen innehöll följande princip: ”Ni skall inte ta emot någon lösen för en mördares själ som förtjänar att dö.” (4 Moseboken 35:31, *NW*) Adam blev inte bedragen – hans synd var därför avsiktlig eller uppsåtlig. (1 Timoteus 2:14) Den var detsamma som mord på hans avkomlingar, eftersom dessa nu kom att ärva hans ofullkomlighet och därigenom kom under dödsdom. Det är uppenbart att Adam förtjänade att dö, eftersom han som fullkomlig människa uppsåtligt valt att vara olydig mot Guds lag. Jehova skulle ha handlat i strid med sina rättfärdiga principer, om han hade använt lösen till gagn för Adam. Men betalandet av ”lönen” (gottgörelsen) för Adams synd tillåter att dödsdomen över Adams avkomlingar upphävs! (Romarna 5:16) I juridisk bemärkelse skärs syndens nedbrytande kraft av genast vid sin källa. Återlösaren smakar ”döden för varje människa” genom att bära syndens verk-

ningar för alla Adams barn. – Hebréerna 2:9; 2 Korintierna 5:21; 1 Petrus 2:24.

31 MAJ–6 JUNI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 5 MOSEBOKEN 1, 2

”Ni dömer på Guds vägnar”

***w96* 15/3 23 § 1**
Jehova – en som älskar rättfärdighet och rättvisa

Förordnade äldste i församlingen är tvungna att döma i fall av allvarlig överträdelse. (1 Korinthierna 5:12, 13) När de gör det, kommer de ihåg att Guds rättvisa söker visa barmhärtighet där så är möjligt. Om det inte finns någon grund för barmhärtighet, exempelvis i fall som gäller obotfärdiga syndare, kan det inte visas någon sådan. Men de äldste utesluter inte en sådan överträdare ur församlingen av hämndlystnad. De hoppas att uteslutningsåtgärden som sådan skall få honom på bättre tankar. (Jämför Hesekiel 18:23.) Under Kristi ledarskap tjänar de äldste rättvisans intressen, och detta inbegriper att de är som ”ett gömställe undan vinden”. (Jesaja 32:1, 2) De måste därför visa opartiskhet och resonlighet. – 5 Moseboken 1:16, 17.

***w02* 1/8 9 § 4**
Vi underordnar oss lojalt Guds myndighet

4 För att vara domare krävdes det emellertid mer än att ha kunskap i Lagen. De äldste var ofullkomliga och behövde därför vara vakna för att lägga band på varje benägenhet att komma på avvägar – sådant som självviskhet, partiskhet och girighet – vilket skulle kunna fördärva deras omdöme. Mose sade till dem: ”Ni skall inte vara partiska i domen. Ni skall höra den lille såväl som den store. Ni skall inte bli förskräckta på grund av en man, *ty domen hör Gud till.”* Ja, Israels domare dömde på Guds vägnar. Vilket vördnadsbjudande privilegium detta var! (5 Moseboken 1:16, 17)

Andliga guldkorn

***w13* 15/9 9 § 9**
Jehovas påminnelser är tillförlitliga

9 När israeliterna började sin 40 år långa vandring genom vildmarken förklarade inte Jehova exakt hur han skulle vägleda, skydda och ta hand om dem. Men han visade gång på gång att de verkligen kunde lita på honom och hans anvisningar. Jehova använde en molnstod på dagen och en eldstod på natten för att påminna dem om att det var han som tryggt ledde dem genom det ogästvänliga landskapet. (2 Mos. 40:36–38; 5 Mos. 1:19) Han såg också till att de hade allt de behövde. ”Deras kläder slets inte ut, och deras fötter svullnade inte.” Nej, ”de saknade ingenting”. (Neh. 9:19–21)

7–13 JUNI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 5 MOSEBOKEN 3, 4

”Jehovas lagar är visa och rättvisa”

***it*-1 723 § 4**
Förstånd

Den som flitigt studerar Guds ord och tillämpar det han lär sig kan få större insikt än sina lärare, och han kan bli förståndigare än de gamla. (Ps 119:99, 100, 130; jfr Lu 2:46, 47.) Det beror på att vishet och förstånd finns inbyggt i Guds rena förordningar och rättsliga påbud. Om israeliterna troget hade rättat sig efter dem skulle de kringboende folken ha betraktat dem som ”ett vist och förståndigt folk”. (5 Mo 4:5–8; Ps 111:7, 8, 10; jfr 1 Ku 2:3.) Den förståndige inser att Guds ord är okränkbart, och han önskar leva sitt liv i överensstämmelse med det och vädjar till Gud om

hjälp i detta. (Ps 119:169) Han låter Guds ord tränga djupt ner i sitt inre (Mt 13:19–23), skriver det på sitt hjärtas tavla (Ord 3:3–6; 7:1–4) och utvecklar efter hand ett hat mot ”varje falsk stig” (Ps 119:104). Guds Son visade ett sådant förstånd när han var här på jorden, och han försökte inte ens undslippa döden på en tortyrpåle, eftersom uppfyllelsen av Bibelns profetior krävde att han skulle dö på det sättet. (Mt 26:51–54)

***w99* 1/11 20 § 6, 7**
När givmildheten överflödar

Helt överväldigad av häpnad över allt hon fick se och höra sade drottningen ödmjukt: ”Lyckliga är dessa dina tjänare som ständigt står inför dig och lyssnar till din vishet!” (1 Kungaboken 10:4–8) Hon sade inte att Salomos tjänare var lyckliga på grund av den rikedom som omgav dem. Nej, utan Salomos tjänare var välsignade på grund av att de ständigt kunde lyssna till hans gudagivna vishet. Vilket fint exempel drottningen av Saba är för Jehovas folk i dag, som får del av visheten som flödar ner över dem från Skaparen själv och hans Son, Jesus Kristus.

Det är också värt att lägga märke till det som drottningen därefter sade till Salomo: ”Må Jehova, din Gud, bli välsignad.” (1 Kungaboken 10:9) Hon såg uppenbarligen Jehovas hand i Salomos vishet och välstånd. Det stämde med vad Jehova tidigare hade lovat Israel. Han sade: ”[Att hålla mina förordningar] är vishet å er sida och förstånd å er sida inför de folks ögon som kommer att höra om alla dessa förordningar, och de kommer sannerligen att säga: ’Denna stora nation är utan tvivel ett vist och förståndigt folk.’” – 5 Moseboken 4:5–7.

***w07* 1/8 29 § 13**
Är du ”rik inför Gud”?

13 När Jehova välsignar sina tjänare ger han dem alltid det bästa. (Jakob 1:17) När han till exempel gav israeliterna ett land att bo i, var det ”ett land som flödade av mjölk och honung”. Även om Egypten också beskrevs på det sättet, var det land som Jehova gav israeliterna annorlunda i åtminstone ett viktigt avseende. Mose sade till israeliterna att det var ”ett land som Jehova, din Gud, vårdar sig om”. De skulle med andra ord få framgång därför att Jehova tog hand om dem. Så länge israeliterna var trogna mot Jehova blev de rikt välsignade av honom och kunde glädja sig åt ett bättre liv än det liv som alla de kringliggande nationerna levde. Ja, det är Jehovas välsignelse som ”gör rik”! (4 Moseboken 16:13; 5 Moseboken 4:5–8; 11:8–15)

Andliga guldkorn

***w04* 15/9 25 § 3**
Viktiga detaljer från Femte Moseboken

4:15–20, 23, 24 – Innebär förbudet mot att göra skulpterade bilder att det är fel att göra avbildningar av föremål i konstnärligt syfte? Nej. Förbudet gällde tillverkning av bilder för tillbedjan. De skulle inte ”böja ... [sig] ner för dem och tjäna dem”. Bibeln förbjuder inte att man i konstnärligt syfte gör skulpturer eller målningar som är avbildningar av föremål. (1 Kungaboken 7:18, 25)

14–20 JUNI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 5 MOSEBOKEN 5, 6

”Lär dina barn att älska Jehova”

***w05* 15/6 20 § 11**
Föräldrar, sörj för er familjs behov

11 När den här frågan kommer upp är det nog inget bibelställe som citeras oftare än 5 Moseboken 6:5–7. Slå upp din bibel och läs de här verserna. Lägg märke till att föräldrar

först uppmanas att bygga upp sin egen andlighet, stärka sin kärlek till Jehova och ta hans ord till hjärtat. Ja, ni föräldrar måste själva studera Guds ord flitigt, läsa Bibeln regelbundet och meditera över det ni läser, så att ni lär er att förstå och älska Jehovas vägar, principer och lagar. Som ett resultat av detta kommer ert hjärta att vara fullt av fascinerande bibliska sanningar som får er att känna glädje och ökar er vördnad för Jehova och kärlek till honom. Ni kommer att ha mycket gott att ge era barn. (Lukas 6:45)

***w07* 15/5 15 § 5**
Hur kan jag ge mina barn den bästa undervisningen?

Dina drömmar, mål, värderingar och intressen kommer till uttryck inte bara i det du säger, utan också i det du gör. (Romarna 2:21, 22) Ända från det att barnen är mycket små lär de sig genom att noggrant iaktta sina föräldrar. Barn lägger märke till vad som är viktigt för föräldrarna, och det är ofta det som blir viktigt också för dem. Om du verkligen älskar Jehova, kommer dina barn att lägga märke till det. De kommer till exempel att se att det är viktigt för dig att läsa Bibeln och studera. De kommer att inse att du sätter Guds kungarikes intressen främst i livet. (Matteus 6:33) Att du regelbundet är med vid kristna möten och tar del i predikoarbetet kommer att visa dem att det är mycket viktigt för dig att ägna Jehova helig tjänst. (Matteus 28:19, 20; Hebréerna 10:24, 25)

***w05* 15/6 21 § 14**
Föräldrar, sörj för er familjs behov

14 Som framgår av 5 Moseboken 6:7 finns det många tillfällen då ni föräldrar kan samtala med era barn om andliga ämnen. När ni är ute och åker bil, utför olika sysslor tillsammans eller kopplar av tillsammans kan det finnas möjligheter att tänka på barnens andliga behov. Ni behöver naturligtvis inte ständigt ”hålla föreläsningar” för era barn om sanningarna i Bibeln. Försök i stället hålla samtalen i familjen på en uppbyggande, andlig nivå. Tidskriften *Vakna!* innehåller till exempel artiklar i en rad olika ämnen. Sådana artiklar kan göra det lättare för er att komma in på samtal om Jehovas djurskapelse, natursköna platser runt om i världen och den underbara variationen i fråga om kulturer och levnadssätt. Sådana samtal kan få era barn att läsa mer av den litteratur som den trogna och omdömesgilla slavklassen ger oss. (Matteus 24:45–47)

Andliga guldkorn

***w19.02* 22 § 11**
Kärlek och rättvisa i det forntida Israel

11 ***Lärdomar:*** Jehova ser inte bara hur någon är utåt. Han vet hur vi är innerst inne, i hjärtat. (1 Sam. 16:7) Inga tankar, inga känslor och inga handlingar kan hållas hemliga för honom. Han letar efter det goda inom oss, men han vill samtidigt att vi ska upptäcka och ta kontrollen över orätta tankar innan de leder till orätta handlingar. (2 Krön. 16:9; Matt. 5:27–30)

21–27 JUNI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 5 MOSEBOKEN 7, 8

”Ni ska inte ingå äktenskapsallianser med dem”

***w12* 1/7 29 § 2**
Varför kräver Gud att man enbart ska välja en medtroende som äktenskapspartner?

När det gällde israeliterna som folk så visste Jehova att Satan skulle försöka få dem att börja dyrka falska gudar. Gud varnade för hur

icke troende skulle påverka dem: ”Han kommer att vända din son bort från att följa mig, och de kommer att tjäna andra gudar.” Det var mycket som stod på spel. Om nationen Israel började tjäna andra gudar skulle de förlora Guds godkännande och beskydd, och de skulle bli ett lätt byte för fiendenationerna. Och hur skulle då den utlovade Messias kunna framträda i Israel? Satan hade alltså goda skäl att förleda israeliterna att gifta sig med icke troende.

***w15* 15/3 30, 31**
Är det fortfarande rimligt att bara gifta sig ”i Herren”?

Men varför har Jehova då gett oss anvisningen att vi bara ska gifta oss ”i Herren”? Därför att han vet vad som är bäst för oss. Han vill skydda oss från de smärtsamma konsekvenserna av okloka val, och han vill att vi ska vara lyckliga. På Nehemjas tid var det många judar som gifte sig med sådana som inte tillbad Jehova, och Nehemja påminde dem då om hur det gick för Salomo. Även om ”han var älskad av sin Gud ... fick de utländska hustrurna [honom] att synda”. (Neh. 13: 23–26) Det är alltså för vårt eget bästa som Jehova uppmanar oss att bara välja en äktenskapspartner i sanningen. (Ps. 19:7–10; Jes. 48:17, 18) Vi är verkligen tacksamma för att han bryr sig om oss och ger oss så goda och tillförlitliga råd. Han är ju den Högste, och det gör att vi accepterar hans vägledning även på det här området. (Ords. 1:5)

***w15* 15/8 26 § 12**
Tänk på vilka du umgås med i de sista dagarna

12 Bröder och systrar som vill gifta sig måste vara extra noga med vilka de väljer att umgås med. Bibeln ger ett tydligt råd: ”Bli inte ojämnt sammanokade med icke troende. För vilken samhörighet finns det mellan rättfärdighet och laglöshet? Eller vilken gemenskap har ljus med mörker?” (2 Kor. 6:14) Jehovas tjänare får uppmaningen att bara gifta sig ”i Herren”, dvs. att bara gifta sig med en person som är överlämnad och döpt och som lever enligt Bibelns normer. (1 Kor. 7:39) När du gifter dig med någon som älskar Jehova får du en partner som hjälper dig att fortsätta göra det som är rätt.

Andliga guldkorn

***w04* 1/2 13 § 4**
Jehova sörjer för våra dagliga behov

4 Vår bön om dagligt bröd bör också påminna oss om vårt behov av daglig andlig föda. Trots att Jesus var mycket hungrig efter en lång fasta, motstod han Satans frestelse att förvandla stenar till bröd och sade: ”Det är skrivet: ’Människan skall leva inte bara av bröd, utan av varje uttalande som går ut genom Jehovas mun.’” (Matteus 4:4) Jesus citerade här profeten Mose, som sade följande till israeliterna: ”[Jehova] ödmjukade dig och lät dig hungra och gav dig mannat att äta, som varken du hade känt till eller dina fäder hade känt till; i syfte att låta dig veta att människan inte lever bara av bröd, utan av varje yttrande från Jehovas mun lever människan.” (5 Moseboken 8:3) Jehovas sätt att tillhandahålla mannat gav inte bara fysisk föda åt israeliterna, utan också andliga lärdomar. En sådan andlig lärdom var att de skulle ”samla upp var och en sin mängd dag för dag”. Om de samlade mer än de behövde för dagen, började det som blev kvar lukta och bli fullt av maskar. (2 Moseboken 16:4, 20) Men detta inträffade inte på sjätte dagen, då de måste samla dubbla dagsransonen för att fylla sitt behov för sabbaten. (2 Moseboken 16:5, 23, 24) Mannat inskärpte alltså hos dem att de måste vara ly-

diga och att deras liv berodde inte bara på bröd, utan på ”varje yttrande från Jehovas mun”.

28 JUNI–4 JULI

HÖJDPUNKTER FRÅN BIBELN | 5 MOSEBOKEN 9, 10

”Vad begär Jehova, er Gud, av er?”

***w09* 1/10 10 § 3, 4**
Vad begär Gud av oss?

Vad skulle kunna motivera oss att lyda Gud villigt? Mose nämner ett skäl: ”Att du fruktar Jehova, din Gud.” (Vers 12) Den här fruktan är inte en osund fruktan för de dåliga följderna av olydnad, utan en sund, vördnadsfull respekt för Gud och hans vilja. Om vi har djup vördnad för Gud, kommer vi inte att vilja misshaga honom.

Men vad bör vara det främsta skälet till att vi lyder Gud? Mose framhöll att det främsta skälet bör vara att vi älskar Jehova och tjänar honom av hela vårt hjärta och hela vår själ. (Vers 12) Kärlek till Gud innebär mer än bara känslor. Ett uppslagsverk förklarar: ”Hebreiska verb som uttrycker känslor avser både handlingarna och resultatet av dem.” Att älska Gud betyder enligt samma uppslagsverk ”att utföra handlingar” av kärlek till honom. Med andra ord, om vi verkligen älskar Gud kommer vi att handla på ett sätt som vi vet gläder honom. (Ordspråksboken 27:11)

***w09* 1/10 10 § 6**
Vad begär Gud av oss?

Om vi lyder Gud villigt kommer vi att bli välsignade, som Mose skriver: ”[Håll] … Jehovas bud och hans stadgar som jag ger dig befallning om i dag, till ditt eget bästa.” (Vers 13) Ja, varje befallning från Jehova – allt han begär av oss – är till vårt eget bästa. Hur skulle det kunna vara på något annat sätt? ”Gud är kärlek”, säger Bibeln. (1 Johannes 4:8) Därför ger han oss bara sådana befallningar som är till bestående nytta för oss. (Jesaja 48:17) Om vi gör allt det som Jehova begär av oss kommer det att bespara oss många besvikelser nu och leda till eviga, framtida välsignelser under hans rikes styre.

***cl* 16 § 2**
Kan vi verkligen närma oss Gud?

2 Abraham i forna tider hade ett sådant nära förhållande till Gud. Jehova talade om denne patriark som ”min vän”. (Jesaja 41:8) Ja, Jehova betraktade Abraham som en personlig vän. Abraham stod Gud så nära därför att han ”satte tro till Jehova”. (Jakob 2:23) Också i vår tid söker Jehova efter tillfällen att ”fästa sig” vid dem som vill tjäna honom av kärlek. (5 Moseboken 10:15) Hans ord uppmanar oss: ”Närma er Gud, så skall han närma sig er.” (Jakob 4:8) I de här orden finner vi både en uppmaning och ett löfte.

Andliga guldkorn

***it*-1 89**
Anakiter

Anakiterna var en osedvanligt högväxt folkgrupp som bodde i Kanaans bergstrakter och i några kustområden, särskilt i södra delen av landet. Vid ett tillfälle bodde tre framträdande anakiter, Ahiman, Sesaj och Talmaj, i Hebron. (4Mo 13:22) Det var här som de 12 hebreiska spejarna såg anakiterna för första gången, och 10 av spejarna lämnade sedan en skrämmande rapport om det de hade sett. De hävdade att anakiterna var avkomlingar av nefilim, som levde före den stora översvämningen, och att hebréerna var som ”gräshoppor” i jämförelse med dem. (4Mo 13:28–33; 5Mo 1:28) På grund av anakiternas storlek hänvisade man till dem för att

beskriva de storväxta eméerna och rafaéerna, och deras styrka gav tydligen upphov till talesättet: ”Vem kan hålla stånd mot Anaks söner?” (5Mo 2:10, 11, 20, 21; 9:1–3)

© 2021 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania